

ത്യാഗി , മഹാത്യാഗിയുടെ വ്യഖ്യാനം

ഇന്ന് ബാപ്താദ സർവ്വ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളിൽ സർവ്വസ്വ ത്യാഗികളായ കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള കുട്ടികളുണ്ട് - ഒന്ന് ത്യാഗി, രണ്ട് മഹാത്യാഗി, മൂന്ന് സർവ്വസ്വ ത്യാഗി - മൂന്നു കൂട്ടരും ത്യാഗികളാണ് പക്ഷെ യഥാക്രമമാണ്.

ത്യാഗി - ആരാണോ ജ്ഞാന-യോഗത്തിലൂടെ തന്റെ പഴയ സംബന്ധം, പഴയ ലോകം, പഴയ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ പ്രാപ്തമായ അല്പകാല പ്രാപ്തികളെ ത്യാഗം ചെയ്ത് ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം അതായത് യോഗി ജീവിതം സങ്കല്പത്തിലൂടെ സ്വന്തമാക്കിയത്, അതായത് ഇതെല്ലാം ധാരണ ചെയ്തു തീരുമാനിച്ചു, പഴയ ജീവിതത്തെക്കാള് യോഗി ജീവിതം ശ്രേഷ്ഠമാണ്, അല്പകാല പ്രാപ്തികളെക്കാള് സദാകാലത്തെ പ്രാപ്തികള് പ്രാപ്തമാക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ്, ഇത് ആവശ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ആധാരത്തില് ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ അഭ്യാസിയായി മാറി. ബ്രാഹ്മാകുമാര് ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്ന വിളിക്കു അധികാരിയായി മാറി. പക്ഷെ ബ്രഹ്മാകുമാര് ബ്രഹ്മാകുമാരിയായതിനു ശേഷം പഴയ സംബന്ധം, സങ്കല്പം, സംസ്കാരം സമ്പൂർണ്ണമായി പരിവർത്തനപ്പെട്ടില്ല, അതുകൊണ്ടു തന്നെ അതിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള യുദ്ധത്തില് സദാ തത്പരരായിരിക്കും. ഇപ്പോളിപ്പോള് ബ്രാഹ്മണ സംസ്കാരം, ഇപ്പോളിപ്പോള് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള യുദ്ധ സ്വരൂപത്തിലായിരിക്കും. ഇവരെ പറയാം ത്യാഗിയായി, പക്ഷെ സമ്പൂർണ്ണ പരിവർത്തനമായിട്ടില്ല. ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതാണ് മഹാഭാഗ്യവാനാകലെന്ന് ചിന്തിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ചെയ്തു കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യമില്ല. അലസതയുടെ സംസ്കാരം അടിക്കടി പ്രകടമാകുന്നതു കാരണം ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനൊപ്പം തന്നെ വിശ്രമം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായി തീരുന്നു. മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, നടക്കുന്നുണ്ട്, പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം വിട്ടുപോകാനാവില്ല എന്ന സങ്കല്പം ദൃഢമാണ്, ബ്രാഹ്മണന് തന്നെയാകണം. മായയും മായാവി സംബന്ധങ്ങളും പഴയ ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്ക് ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്, എങ്കിലും ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം തന്നെയാണ് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന സങ്കല്പം ഉറച്ചു തന്നെ നില്ക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തില് ഉറച്ച നിശ്ചയബുദ്ധി ഉണ്ട്. പക്ഷെ സമ്പൂർണ്ണ ത്യാഗി ആകുന്ന കാര്യത്തില് രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങളുണ്ട് ഇവരെ മുന്നോട്ട് വിടുന്നില്ല. അത് ഏതൊക്കെയാണ്? ഒന്ന് സദാ ധൈര്യമില്ല, അതായത് വിഘ്നങ്ങളെ നേരിടുവാനുള്ള ശക്തി കുറവാണ്. രണ്ട് അലസതയുടെ സ്വരൂപം വിശ്രമം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാക്കുന്നു. പഠിപ്പ്, ഓർമ്മ, ധാരണ, സേവനം നാലു വിഷയങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നടക്കുന്നുണ്ട്, പഠിക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷെ വളരെ ആരാമത്തോടെ. സമ്പൂർണ്ണ പരിവർത്തന കാര്യത്തില് ആയുധധാരി സ്വരൂപത്തിന്റെ കുറവുണ്ട്. സ്നേഹിയാണ്, പക്ഷെ ശക്തി സ്വരൂപമല്ല. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാന് സ്വരൂപത്തില് സ്ഥിതി ചെയ്യുവാനാവില്ല, അതുകൊണ്ട് മഹാത്യാഗി ആകുന്നില്ല. ഇവർ ത്യാഗി ആത്മാക്കളാണ്.

മഹാത്യാഗി - സദാ സംബന്ധ-സങ്കല്പ-സംസ്കാര പരിവർത്തനത്തിനു ധൈര്യവും ഉണർവ്വുമുള്ളവരാണ്. പഴയ ലോകത്തില് നിന്നും പഴയ സംബന്ധങ്ങളില് നിന്നും സദാ വേറിട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. മഹാത്യാഗി ആത്മാക്കള് സദാ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ട് - ഈ പഴയ ലോകം അഥവാ സംബന്ധികളെല്ലാം മരിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ഇക്കാര്യത്തില് അവർക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. സദാ സ്നേഹി, സഹായോഗി, സേവാധാരി, ശക്തി സ്വരൂപ സ്ഥിതിയില് സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കും. ബാക്കി എന്തുണ്ട്? മഹാത്യാഗത്തിന്റെ ഫലസ്വരൂപമായുള്ള ത്യാഗത്തിന്റെ ഭാഗ്യമായ മഹാജ്ഞാനി, മഹായോഗി, ശ്രേഷ്ഠ സേവാധാരിയായി മാറുന്നു. ഈ ഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തെ ചിലയിടത്തെല്ലാം തലതിരിഞ്ഞ ലഹരിയുടെ രൂപത്തില് ഉപയോഗിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞു പോയ ജീവിതത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ത്യാഗമുണ്ട്, പക്ഷെ ത്യാഗത്തിന്റെ ത്യാഗമില്ല. ഇരുമ്പു ചങ്ങലകളെല്ലാം അറുത്തു, ഇരുമ്പു യുഗത്തില് നിന്നും സ്വർണ്ണമ യുഗത്തിലായി, പക്ഷെ എവിടെയെല്ലാമോ പരിവർത്തനം മനോഹരമായ ജീവിതത്തെ സ്വർണ്ണ ചങ്ങല കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ചങ്ങല ഏതാണ്? ഞാനും എന്റെയും! ഞാന് നല്ല ജ്ഞാനിയാണ്, ഞാന് ജ്ഞാനി ആത്മാവാണ്, യോഗി ആത്മാവാണ്. ഈ മനോഹരമായ ജീവിതം എവിടെയൊക്കെയോ സദാ ബന്ധനമുക്തമാകുവാന് സമ്മതിക്കുന്നില്ല. മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികള് ഉണ്ട് - 1) ലൗകിക സംബന്ധങ്ങളുടെ അഥവാ ലൗകിക കാര്യങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി 2) തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി, 3) സേവനത്തിലെ പ്രവൃത്തി.

ത്യാഗി ലൗകിക പ്രവൃത്തിക്കുപരിയായി, എന്നാല് ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി, അതായത് സ്വയത്തെ നടത്തുന്നതിനും ആക്കുന്നതിനും മുഴുകിയിരിക്കുന്ന അഥവാ ദേഹബോധത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്ക് വശീഭൂതമാകുന്ന പ്രകൃതം കാരണം അടിക്കടി ധൈര്യമില്ലാത്തവരാകുന്നു. സ്വയം വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട് ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുണ്ട്, പക്ഷെ എന്റെ പ്രകൃതമാണ്. ഇതും ദേഹബോധമാണ്, ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്, ശക്തി സ്വരൂപമായി ഈ പ്രവൃത്തിയില് നിന്നും നിവൃത്തരാകണം. പക്ഷെ സേവനത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയില് എവിടെയെല്ലാമോ നിവൃത്തരാകുന്നതിനു പകരം കൂടുങ്ങി പോകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള

ആത്മാക്കളെ ദേഹത്തിന്റെ ബോധം അലട്ടുന്നില്ല, കാരണം രാവു പകലും സേവനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും ഉപരിയായി. ഈ രണ്ടു ത്യാഗങ്ങളുടെയും ഭാഗ്യമായി ജ്ഞാനിയും യോഗിയുമായി മാറി, ശക്തികളുടെയും ഗുണങ്ങളുടെയും പ്രാപ്തിയായി. ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധ ആത്മാക്കളായി മാറി, സേവാധാരികളിൽ വി.ഐ.പി. യായി മാറി. മഹിമയുടെ പുഷ്പങ്ങളുടെ മഴ പെയ്യുകയായി, മാനനീയരും മഹിമക്കു യോഗ്യരുമായ ആത്മാക്കളായി മാറി, സേവനത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ വിസ്താരമായി, എന്നാൽ ആ വിസ്താരത്തിൽ ഒട്ടി പോകുന്നു. ഈ സർവ്വ പ്രാപ്തികളും മഹാദാനിയായി മാറി മറ്റുള്ളവർക്ക് ദാനം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം സ്വയം സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഞാനും എന്റെയും ശുദ്ധ ഭാവത്തിന്റെ സ്വർണ്ണ ചങ്ങലയായി മാറുന്നു. ഭാവവും വാക്കുകളും വളരെ ശുദ്ധമാണ്- ഞാൻ എന്നെ പ്രതിയല്ല സേവനത്തെ പ്രതിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഞാനൊരു യോഗി ചീറ്റാണെന്ന് ഞാൻ എന്നെ കുറിച്ച് പറയുകയല്ല, പക്ഷെ ലോകർ ഞാൻ വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ജിജ്ഞാസയ്ക്ക് പറയുന്നു ഞാൻ തന്നെ സേവനം ചെയ്യ എന്ന്. ഞാൻ വേറിട്ടിരിക്കുകയാണ്, പക്ഷെ മറ്റുള്ളവർ എന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കുന്നു. ഇതിനെ എന്തു പറയും? എല്ലാവരും ബാബയെ കണ്ടോ അതോ നിങ്ങളെ കണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം നല്ലതായി തോന്നുന്നു, നിങ്ങള് സേവനം ചെയ്യുന്ന രീതി നല്ലതായി തോന്നുന്നു, അപ്പോള് ബാബ എവിടെ പോയി? ബാബയെ പരമാം നിവാസിയാക്കി മാറ്റി. ഈ ഭാഗ്യത്തെയും ത്യാഗം ചെയ്യണം. നിങ്ങള് കാണപ്പെടരുത്, ബാബ മാത്രമേ കാണപ്പെടാവൂ. മഹാൻ ആത്മാവിനെ പ്രേമിക്കുന്നവരാക്കി മാറ്റരുത്, പരമാത്മാവിനെ പ്രേമിക്കുന്നവരാക്കി മാറ്റണം. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പ്രവൃത്തികളെയെല്ലാം മറി കടന്നു, പക്ഷെ അവസാന പ്രവൃത്തിയിൽ സർവ്വാംശ ത്യാഗി ആയില്ല. ശുദ്ധ പ്രവൃത്തിയുടെ അംശം ബാക്കിയായി. മഹാഭാഗ്യവാനായി, പക്ഷെ സർവ്വസ്വ ത്യാഗിയായില്ല. രണ്ടാമത്തെ മഹാത്യാഗികളെക്കുറിച്ച് കേട്ടോ. ഇനി ബാക്കി നില്ക്കുന്നത് സർവ്വസ്വ ത്യാഗി.

ഇത് ത്യാഗത്തിന്റെ കോഴ്സിനെ അവസാന സമ്പന്ന പാഠമാണ്. അവസാന പാഠം ബാക്കി നില്ക്കുന്നു. അത് പിന്നീട് കേള്ക്കണം. കാരണം 83 ല് നടത്തുവാൻ പോകുന്ന, മഹാസ്ഥാനത്തു നടത്തുവാൻ പോകുന്ന മഹായജ്ഞത്തിൽ എല്ലാം ആഹുതി ചെയ്യുമോ അതോ ഹാജരാകുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരുടെ സേവനം ചെയ്യുമല്ലോ. ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാനുള്ള ശബ്ദം മുഴക്കുന്ന വലിയ-വലിയ മൈക്കുകളും കൊണ്ടു വരുമല്ലോ. ഇതല്ല ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന പ്ലാൻ. എന്താ ബാബ ഒറ്റക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുമോ അതോ ശിവശക്തിയും രണ്ടും പ്രത്യക്ഷമാകുമോ. ശക്തിസേനയിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും (പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും) വരും. ബാബ കൂട്ടികള് സഹിതമാണ് പ്രത്യക്ഷമാവുക. മൈക്കിലൂടെ ശബ്ദം മുഴക്കുന്ന കാര്യം ചിന്തിച്ചു, പക്ഷെ വിശ്വത്തിൽ ശബ്ദം മുഴങ്ങിയാലേ പ്രത്യക്ഷതയുടെ കർട്ടന് നീങ്ങുകയുള്ളൂ. അപ്പോള് കർട്ടനിനകത്ത് പ്രത്യക്ഷമാകാനുള്ള സമ്പന്ന മൂർത്തികളുണ്ടായിരിക്കണം. അതോ കർട്ടന് നീങ്ങുമ്പോള് ഒരാള് തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാള് ഇരിക്കുവാൻ പോകുന്നു- ഇങ്ങനെയുള്ള സാക്ഷാത്ക്കാരങ്ങളെ അല്ലല്ലോ കാണിക്കേണ്ടത്. ഒരാള് ശക്തി സ്വരൂപമാകാൻ പരിച പിടിക്കുവാൻ പോകുന്നു, ഒരാള് വാള് പിടിക്കുവാൻ പോകുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള ഫോട്ടോ അല്ലല്ലോ എടുക്കേണ്ടത്. അപ്പോള് എന്തു ചെയ്യണം? സമ്പൂർണ്ണ സ്വാഹാ. അതിനുള്ള പ്രോഗ്രാം ഉണ്ടാക്കണം. ഈ മഹായജ്ഞത്തിൽ സ്വർണ്ണ ചങ്ങലകളും സ്വാഹാ ചെയ്യണം. അതിനു മുമ്പായി ഇപ്പോള് മുതലുള്ള അഭ്യാസം വേണം. 83 ല് അല്ലേ എന്നു വിചാരിക്കരുത്. നിങ്ങള് ആദ്യമേ സേവാധാരിയായി മാറുന്നു, പിന്നീടാണ് സമർപ്പണ സമാരോഹം. അതുപോലെ സർവ്വ സ്വാഹാ സമാരോഹം 83 ല് നടത്തണം. എന്നാല് വളരെക്കാലത്തെ അഭ്യാസം വേണം. മനസ്സിലായോ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ ബാബയ്ക്കു സമാനം സർവ്വാംശ ത്യാഗി, സദാ ബ്രഹ്മാബാബയ്ക്കു സമാനം പ്രാപ്തമായ ഭാഗ്യത്തിന്റെയും മഹാദാനി, സദാ ബാബയുടെ വിശ്വസ്തൻ, അനുസരണയുള്ള ഫോട്ടോ ഫാദർ ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

അവ്യക്തബാപ്തദായുടെ മുരളികളിൽ നിന്നുള്ള ചോദ്യോത്തരങ്ങള്.

ചോദ്യം :- കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും കർമ്മബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മുകതമായി കഴിയാനുള്ള യുക്തിയെന്താണ്?

ഉത്തരം :- ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചു കഴിയൂ. സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ച ആത്മാവ് കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും വേറിട്ടിരിക്കും. കർമ്മയോഗിയെന്നാല് ഓർമ്മയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടും കർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ, അവർ സദാ കർമ്മബന്ധനമുക്തരായിരിക്കും. ജോലി ചെയ്യുകയല്ല, എന്നാല് കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന അനുഭവമായിരിക്കും. ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരമോ തടസ്സമോ അനുഭവപ്പെടില്ല. അതിനാല് കർമ്മയോഗിയെന്നാല് കർമ്മത്തെ കളിയുടെ രീതിയിൽ വേറിട്ട് ചെയ്യുന്നവർ. അങ്ങനെയുള്ള അനാസക്തരായ കൂട്ടികള് കാര്യങ്ങള് ചെയ്തുകൊണ്ടും ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചു കഴിയുന്ന കാരണം ബന്ധനമുക്തരായി മാറും.

ചോദ്യം :- ഏത് ആത്മീയ ലിഫ്റ്റിലൂടെ ഒരു സെക്കന്റില് ഉയരുന്ന ലക്ഷ്യത്തില് എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കും? ഉയരുന്ന ലക്ഷ്യമേതാണ്?

ഉത്തരം :- സങ്കല്പം തന്നെയാണ് ഉയരത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നതും താഴേയ്ക്ക് കൊണ്ടു

വരുന്നതുമായ ആത്മീയ ലിഫ്റ്റ്. നിരാകാരി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക- ഇതാണ് ഉയർന്ന ലക്ഷ്യം. ഇതിന് അധികാരിയുടെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് സങ്കല്പശക്തിയെ ഏകാഗ്രമാക്കാനുള്ള അഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്. എപ്പോഴ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, എവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, എങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അങ്ങനെ സകല ശക്തികളേയും കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാൻ സ്ഥിതി.

ചോദ്യം :- വർത്തമാന സമയത്ത് ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ ആത്മാക്കളും എന്ത് ആഗ്രഹം പുലർത്തുന്നു? വിശ്വമംഗളം ചെയ്യാനുള്ള സഹജമായ സാധനം എന്താണ്?

ഉത്തരം :- വർത്തമാന സമയത്ത് ലോകത്തിലെ സകല ആത്മാക്കളും വിശേഷമായി ഈ ആഗ്രഹമാണ് പുലർത്തുന്നത്- അലയുന്ന ബുദ്ധി ഏകാഗ്രമാകണം, മനസ്സ് ചഞ്ചലതയിൽ നിന്ന് ഏകാഗ്രമാകണം. വിശ്വമംഗളം ചെയ്യുന്നതിന് ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പങ്ങളുടെ ഏകാഗ്രതയുടെ അഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്. ഈ അഭ്യാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും അലയുന്ന ബുദ്ധിയെ ഏകാഗ്രമാക്കാൻ സാധിക്കൂ.

ചോദ്യം :- ഏകാഗ്രതയെന്നു പറയുന്നത് എന്തിനേയാണ് ? ഏകാഗ്രതയുടെ അഭ്യാസം ആർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ഉത്തരം :- ഏകാഗ്രതയെന്നാൽ സദാ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ആരാണോ ആദ്യമേ വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളെ ശുദ്ധസങ്കല്പത്തിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയത് അവർക്കേ നിരന്തരം ഏകരസ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യാനുള്ള അഭ്യാസം ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ. രണ്ടാമതായി, മായയുടെ വരാൻ സാധ്യതയുള്ള അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങളെ തന്റെ ഈശ്വരീയ ലഹരിയുടെ ആധാരത്തിലൂടെ സഹജമായി സമാപ്തമാക്കണം.

ചോദ്യം :- വിഘ്നങ്ങളിൽ പരിഭ്രമിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണമെന്താണ് ?

ഉത്തരം :- ഏതെങ്കിലും വിഘ്നങ്ങളെ വരുമ്പോൾ ലഹരിയുടെ പരീക്ഷയിൽ ഇതെല്ലാം വരിക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് ബാപ്ദാദ നേരത്തേ തന്നെ അറിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം മറന്നു പോകുന്നു. വിഘ്നങ്ങളെ വരുമെന്ന് നേരത്തേ അറിയുമെങ്കിൽ പിന്നെ പരിഭ്രമിക്കേണ്ട കാര്യമെന്താണ്?

ചോദ്യം :- ഏത് ചോദ്യം വിഘ്നങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു പകരം ലഹരിയെ ഇല്ലാതാക്കാൻ നിമിത്തമാകുന്നു ?

ഉത്തരം :- മായ എന്തുകൊണ്ട് വന്നു? വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളെ എന്തുകൊണ്ട് വരുന്നു? ബുദ്ധി എന്തുകൊണ്ട് അലയുന്നു? അന്തരീക്ഷം എന്തുകൊണ്ട് പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുന്നു? ബന്ധുക്കളെ എന്തുകൊണ്ട് കൂട്ടു നൽകുന്നില്ല? പഴയ സംസ്കാരങ്ങളെ എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും പ്രകടമാകുന്നു? ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങളെ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം വിഘ്നങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു പകരം ബാബയുടെ ലഹരി ഇല്ലാതാക്കാൻ നിമിത്തമാകും.

ചോദ്യം :- നിർവ്വിഘ്നമാകാനുള്ള സാധനം എന്താണ് ?

ഉത്തരം :- വിഘ്നങ്ങളുടെ കാരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ, എത്രമാത്രം മുന്നോട്ട് പോകുന്നു അത്രയും മായ ഭിന്ന-ഭിന്നരൂപത്തിൽ പരീക്ഷ നടത്താൻ വരും, ഈ പരീക്ഷകളെ തന്നെയാണ് മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകാനുള്ള സാധനം, അത് വീഴ്ത്താനുള്ളതല്ല എന്ന ബാപ്ദാദയുടെ മഹാവാക്യത്തെ ഓർമ്മിക്കൂ. കാരണത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിന് പകരം നിവാരണം ചിന്തിക്കൂ, അപ്പോൾ നിർവ്വിഘ്നമായി മാറും. എന്തുകൊണ്ട് വന്നു? അങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുത്, ഇത് വരിക തന്നെ ചെയ്യും, ഈ സ്മൃതിയിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ സമർത്ഥസ്വരൂപരായി മാറും.

ചോദ്യം :- ചെറിയ വിഘ്നങ്ങളിൽ പോലും ചോദ്യമുദിക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണ്? അന്തരീക്ഷം എന്തുകൊണ്ട് പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുന്നു?

ഉത്തരം :- ചോദ്യമുദിക്കാനുള്ള മുഖ്യകാരണമിതാണ്- ഇത്താനിയായി, എന്നാൽ ഇത്താനസ്വരൂപരായിട്ടില്ല, അതിനാൽ കൊച്ചു വിഘ്നങ്ങളിൽ പോലും വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളുടെ കൃത്യ വരുന്നു, എന്നിട്ട് ആ കൃത്യ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് ധാരാളം സമയം ചിലവഴിക്കുന്നു. നമ്മളെ നമ്മുടെ ശക്തിശാലിയായ വൃത്തിയിലൂടെ അന്തരീക്ഷത്തെ പരിവർത്തപ്പെടുത്തുന്നവരാണ് എന്ന കാര്യം മറക്കുമ്പോഴാണ് വാതാവരണത്തിന്റെ പ്രഭാവമുണ്ടാകുന്നത്.

വരദാനം :- - സദാ സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ സ്മൃതിയിലൂടെ യാചനയുടെ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും മുകതമായി കഴിയുന്ന സമ്പന്നരും നിറവുള്ളവരുമായി ഭവിക്കൂ:

ഒരു നിറവ് ബാഹ്യമായുള്ളതാണ്, സ്ഥൂലമായ വസ്തുക്കളാലും സൂക്ഷ്മമായ സാധനങ്ങളാലും നിറഞ്ഞിരിക്കുക, എന്നാൽ മറ്റൊന്നുണ്ട് മനസ്സിന്റെ നിറവ്. ആരാണോ മനസ്സാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവരുടെയടുത്ത് സ്ഥൂലമായ വസ്തുക്കളോ സാധനങ്ങളോ ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും മനസ്സ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരിക്കലും തന്നിൽ കുറവ് അനുഭവപ്പെടില്ല. അവർ എപ്പോഴും എല്ലാം നേടിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന പാട്ട് പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അവരിൽ യാചനയുടെ സംസ്കാരം അംശമാത്രം പോലും ഉണ്ടാകില്ല.

സ്നോഗൻ :- - പവിത്രത അങ്ങനെയുള്ള അഗ്നിയാണ് അതിൽ എല്ലാ അഴുക്കുകളും കത്തി ഭസ്മമാകും.